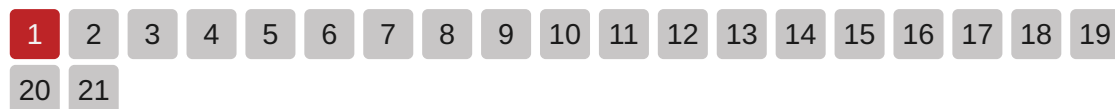

СЪДИИ

ГЛАВА 1

Подир смъртта на Исуса, израилтяните се допитаха до Господа, казвайки: Кой пръв ще възлезе за нас против ханаанците да воюва против тях?

2 И Господ каза: Юда ще възлезе, ето, предадох земята в ръката му.

3 Тогава Юда каза на брата си Симеона: Възлез с мене в моя предел, за да воюваме против ханаанците, и аз ще отида с тебе в твоя предел. И Симеон отиде с него.

4 Юда, прочее, възлезе; и Господ предаде ханаанците и ферезейците в ръката им; и те поразиха от тях във Везек десет хиляди мъже.

5 И намериха Адонивезека във Везек, воюваха против него и поразиха ханаанците и ферезейците.

6 А Адонивезек побягна; но те го погнаха и хванаха го, и отсякоха палците на ръцете му и на нозете му.

7 И рече Адонивезек: Седемдесет царе с отсечени палци на ръцете и на нозете си са събирали трохи под трапезата ми; както съм аз правил, така ми въздаде Бог. И доведоха го в Ерусалим, гдето и умря.

8 И юдейците воюваха против Ерусалим, и, като го завладяха, поразиха го с остроото на ножа и предадоха града на огън.

9 Подир това, юдейците слязоха, за да воюват против ханаанците, които живееха в хълмистата, и в южната и в полската страни.

10 Юда отиде и против ханаанците, които живееха в Хеврон (а по-напред името на Хеврон беше Кириат-арва), и убиха Сесая, Ахимана и Талмая;

11 и от там отиде против жителите на Девир (а по-напред името на Девир беше Кириат-сефер).

12 И рече Халев: Който порази Кириат-сефер и го превземе, нему ще дам дъщеря си Ахса за жена.

13 И превзе го Готониил, син на Кенеза, по-малкия брат на Халева; и той му даде дъщеря си Ахса за жена.

14 И като отиваше тя му внуши щото да поиска от баща ѝ нива; и тъй, като слезе от осела, Халев ѝ рече: Що ти е?

15 А тя му рече: Дай ми благословение; понеже си ми дал южна страна, дай ми и водни извори. И Халев ѝ даде горните извори и долните извори.

16 И потомците на кенееца, Моисеевия тъст, отидоха от Града на палмите, заедно с юдейците, в Юдовата пустиня, която е на юг от Арад; и отидоха та се заселиха

между хората.

17 Тогава Юда отиде с брат си Симеона, та поразиха ханаанците, които живеяха в Сефат; и обрекоха града на изстребление; и градът се нарече Орма.

18 Юда завладя и Газа с околностите му, Аскалон с околностите му и Акарон с околностите му.

19 Господ беше с Юда; и той изгони жителите на хълмистата страна, обаче, не изгони жителите и на долината, защото имаха железни колесници.

20 И дадоха Хеврон на Халева, според както Моисей беше казал; и той изгони от там тримата Енакови синове.

21 А вениаминците не изгониха евусейците, които населяваха Ерусалим; но евусейците живеяха в Ерусалим заедно с вениаминците, както живеят и до днес.

22 Също и Иосифовият дом, и те отидоха против Ветил; и Господ беше с тях.

23 И Иосифовият дом прати да съгледат Ветил (а по-напред името на града беше Луз).

24 И съгледателите видяха един човек, който излизаше из града, и рекоха му: Покажи ни, молим, входа на града, и ще ти покажем милост.

25 И той им показа входа на града, и те поразиха града с острието на ножа, а човека оставиха да излезе с цялото си семейство.

26 И човекът отиде в Хетейската земя, гдето и съгради град и нарече го Луз, както е името му и до днес.

27 Манасия не изгони жителите на Ветсан и селата му, нито на Таанах и селата му, нито жителите на Дор и селата му, нито жителите на Ивлеам и селата му, нито жителите на Магедон и селата му; но ханаанците настояваха да живеят в оная земя.

28 А Израил, когато стана силен наложи на ханаанците данък, без да ги изгони съвсем.

29 Нито Ефрем изгони ханаанците, които живеяха в Гезер; но ханаанците живеяха в Гезер помежду им.

30 Завулон тоже не изгони жителите на Китрон, нито жителите на Наалол; но ханаанците живеяха между тях и бяха обложени с данък.

31 Асир не изгони жителите на Акхо, нито жителите на Сидон, нито на Ахлав, нито на Ахзив, нито на Хелва, нито на Афек, нито на Роов;

32 но асирците обитаваха между ханаанците, местните жители, защото не ги изгониха.

33 Нефталим не изгони жителите на Ветсемес, нито жителите на Ветенат, но живееше между ханаанците, местните жители; обаче жителите на Ветсемес и на Ветенат му плащаха данък.

34 И аморейците принудиха данците да се оттеглят в хълмистата страна, защото не ги оставиха да слизат в долината;

35 но аморейците настояваха да живеят в гората Ерес, в Еалон, и в Саалвим. Но при все това, ръката на Иосифовия дом преодоля, така щото ония бяха обложени с данък.

36 А пределът на аморейците беше от нагорницето на Акравим, от скалата и нагоре.

ГЛАВА 2

И ангел Господен дойде от Галгал у Бохим та каза: Изведох ви из Египет и доведох ви в земята, за която бях се клел на бащите ви, като рекох: Няма да наруша завета Си с вас до века.

² Вие да не направите договор с жителите на тая земя, а да съсипете олтарите им; но вие не послушахте гласа Ми. Защо сторихте това?

³ За това и Аз рекох: Няма да ги изгоня от пред вас; но те ще се намират между ребрата ви, и боговете им ще ви бъдат примка.

⁴ И когато ангелът Господен изговори тия думи на всички израилтяни, хората плакаха с висок глас.

⁵ За туй нарекоха онова място Бохим {Т.е. Плачещи.}; и там пренесоха жертва Господу.

⁶ И когато Исус разпусна хората, израилтяните отидоха всеки в наследството си, за да притежават земята,

⁷ И хората служиха на Господа през всичките дни на Исуса и през всичките дни на старейшините, които преживяха Исуса, които видяха всички велики дела, които Господ беше извършил за Израиля.

⁸ И Господният слуга, Исус Навиевият син, умря, на възраст сто и десет години.

⁹ И погребяха го в предела на наследството му в Тамнат-арес, в хълмистата земя на Ефрема, на север от хълма Гаас.

¹⁰ Също и цялото това поколение се прибра при бащите си; а след тях настана друго поколение, което не знаеше Господа, нито делото, което беше извършил за Израиля.

¹¹ И израилтяните сториха зло пред Господа, като се поклониха на ваалимите,

¹² и оставиха Господа Бога на бащите си, Който ги беше извел из Египетската земя, та последваха други богове, от боговете на племената, които бяха около тях, и, като им се поклониха, разгневиха Господа.

¹³ Те оставиха Господа та служиха на Ваала и на астартите.

¹⁴ И гневът на Господа пламна против Израиля, и Той ги предаде в ръката на грабители, които ги ограбиха; и предаде ги в ръката на околните им неприятели, така, щото не можаха вече да устоят пред неприятелите си.

¹⁵ Където и да излизаха, Господната ръка беше против тях за зло, както Господ беше говорил, и според както Господ им се беше клел; и те изпаднаха в голямо утеснение.

¹⁶ Тогава Господ въздигаше съдии, които ги избавяха от ръката на грабителите им.

¹⁷ Но те и съдиите си не слушаха, а блудствуваха след други богове и кланяха им се; скоро се отклониха от пътя, в който ходиха бащите им, които слушаха Господните заповеди: те, обаче, не направиха така.

¹⁸ И когато Господ им въздигаше съдии, тогава Господ беше със съдията и ги избавяше от ръката на неприятелите им през всичките дни на съдията; защото Господ се смиляваше поради охканията им от ония, които ги угнетяваха и притесняваха.

¹⁹ А когато умреше съдията, те се връщаха и се развращаваха по-зле от бащите си, като следваха други богове, за да им служат и да им се кланят; не преставаха от делата си, нито от да ходят упорито в пътя си.

²⁰ От това гневът на Господа пламна против Израиля, и Той каза: Понеже този народ престъпи завета Ми, който съм заповядал на бащите им, и не послушаха гласа Ми,

²¹ то и Аз няма да изгоня вече от пред тях ни един от народите, които Исус остави, когато умря,

²² за да изпитам чрез тях Израиля дали ще пазят Господния път и ходят в него, както го пазеха бащите им, или не.

²³ И тъй, Господ остави тия народи, без да ги изгони скоро, и не ги предаде в ръката на Исуса.

ГЛАВА 3

Аето народите, които Господ остави, за да изпита чрез тях Израиля, всички от тях, които не знаеха всичките ханаански боеве;

² само за да знаят и да се научат на бой поне тия от поколенията на израилтяните, които най-напред не са знаели; именно:

³ петте началници на филистимците, и всичките ханаанци, сидонци и евейци, които живеят в Ливанската планина, от планината Ваалермон до прохода на Емат.

⁴ Те служеха, за да се изпита Израил чрез тях та да се знае, ще слушат ли заповедите, които Господ заповяда на бащите им чрез Моисея.

⁵ Така също израилтяните се заселиха между ханаанците, хетейците, аморейците, ферезейците, евейците и евусейците;

⁶ и вземаха си дъщерите им за жени, и даваха дъщерите си на синовете им, и служеха на боговете им.

⁷ И израилтяните сториха зло пред Господа, като забравяха Господа своя Бог и служеха на ваалимите и на ашерите {Или: астарти.}.

⁸ Затова гневът на Господа пламна против Израиля, и Той ги предаде в ръката на месопотамския цар Хусанрисатаима; и израилтяните бяха подчинени на Хусанрисатаима осем години.

⁹ А когато израилтяните извикаха към Господа, Господ въздигна избавител на израилтяните, който ги спаси, Готониила син на Кенеза, по-младият брат на Халева.

¹⁰ Дух Господен дойде върху него, и той съди Израиля. Излезе и на бой, и Господ предаде в ръката му месопотамския цар Хусанрисатаима; и ръката му преодоля против Хусанрисатаима.

¹¹ Тогава земята имаше спокойствие четиридесет години. И Готониил Кенезовият син умря.

¹² Пак израилтяните сториха зло пред Господа; и Господ укрепил моавския цар Еглон против Израиля, по причина, че сториха зло пред Господа.

¹³ И той събра при себе си амонците и амаличаните и отиде та порази Израиля, и завладя Града на палмите.

¹⁴ И израилтяните бяха подчинени на моавския цар Еглон осемнадесет години.

¹⁵ А когато израилтяните извикаха към Господа, Господ им въздигна избавител, Аода син на вениаминеца Гира, мъж левак. Чрез него израилтяните пратиха подарък на моавския цар Еглон;

¹⁶ но Аод си направи меч остър и от двете страни, дълъг един лакът, и опаса го под горната си дреха на дясното си бедро.

¹⁷ Той, прочее, принесе подаръка на моавския цар Еглон. А Еглон беше човек твърде тлъст.

¹⁸ И като свърши да принесе подаръка, и изпрати човеците, които носеха подаръка,

¹⁹ той се върна от пограничните камъни {Или: изваяните идоли.} които са при Галгал, и каза: Имам тайна дума за тебе, царю. А той му рече: Мълчи. И излязоха от него

всичките, които стояха при него.

20 Тогава Аод дойде при него; и той седеше сам в лятната си горна стая. И рече Аод: Имам дума от Бога за тебе. Тогава той стана от стола си.

21 А Аод простря лявата си ръка и, като измъкна меча от дясното си бедро, заби го в корема му

22 толкоз, щото и дръжката влезе след желязото; и тлъстината до там стисна желязото, щото не можеше да изтръгне из корема му меча, който и излезе отзад.

23 Тогава Аод излезе през трема и затвори след себе си вратата на горната стая, и я заключи.

24 А когато излезе той, дойдоха слугите на Еглона, и, като видяха, че, ето, вратата на горната стая беше заключена, рекоха: Без съмнение по нуждата си е {Еврейски: Той си покрива нозете.} в лятната стая.

25 Но макар че чакаха догде ги хвана срам, ето, той не отваряше вратата на горната стая, затова, взеха ключа та отвориха, и, ето, господарят им лежеше мъртъв на земята.

26 А докато те се бавеха, Аод избяга; и премина пограничните камъни, та се отърва в Сеирота.

27 И когато дойде, засвири с тръба в Ефремовата хълмиста земя, та израилтяните слязоха с него от хълмистата земя, и той бе на чело.

28 И рече им: Вървете подир мене, защото Господ предаде неприятелите ви моавците в ръката ви. И те слязоха подир него, и като превзеха бродовете на Иордан към моавската страна, не оставиха да премине ни един човек.

29 И в онова време поразиха от моавците около десет хиляди мъже, всички едри и всички яки; не се избави ни един.

30 Така в онова време Моав се покори под ръката на Израиля. Тогава земята имаше спокойствие осемдесет години.

31 След него настана времето на Самегар Анатовият син, който с един волски остен поразиха шестстотин мъже от филистимците; също и той избави Израиля.

ГЛАВА 4

И подир смъртта на Аода израилтяните пак сториха зло пред Господа.

2 Затова Господ ги предаде в ръката на ханаанския цар Явин, който царуваше в Асор, на чиито войски началник беше Сисара, който живееше в Аросет езически.

3 И израилтяните извикаха към Господа; защото Явин имаше деветстотин железни колесници и жестоко притесняваше израилтяните двадесет години.

4 В онова време пророчица Девора, Лафидотова жена, съдеше Израиля.

5 И тя живееше под Деборцината палма между Рама и Ветил, в Ефремовата хълмиста земя; и израилтяните възлизаха при нея за съд,

6 И тя прати да повикат Варака Авиноамовия син от Нефталимовия Кадис и му рече: Не заповяда ли Господ Израилевият Бог, като каза: Иди, оттегли се в хълма Тавор и вземи със себе си десет хиляди мъже от нефталимците и от завулонците;

7 и аз ще прекарам при тебе, при реката Кисон, Сисара, началник на Явиновата войска, с колесниците му и множеството му, и ще го предам в ръката ти?

8 А Варак ѝ каза: Ако дойдеш ти с мене, ще отида; но ако не дойдеш с мене, няма да отида.

- ⁹ А тя рече: Непременно ще отида с тебе; но няма да придобиеш чест от похода, на който отиваш, защото в ръката на жена Господ ще предаде Сисара. И тъй, Девора стана та отиде с Варака в Кадис.
- ¹⁰ И Варак свика Завулону и Нефталима в Кадис; и вървяха подир него десет хиляди мъже; и Девора отиде с него.
- ¹¹ А кенеецът Хевер, от потомците на Моисеевия тъст Овав, беше се отделил от кенейците и беше поставил шатъра си до дъба при Саанаим, който е близо до Кадис.
- ¹² И известиха на Сисара, че Варак Авиноамовият син се изкачил на хълма Тавор.
- ¹³ Затова, Сисара свика, от Аросет езически, при реката Кисон, всичките си колесници, деветстотин железни колесници, и всичките люде, които бяха с него.
- ¹⁴ Тогава Девора каза на Варака: Стани, защото тоя е денят, в който Господ предаде Сисара в ръката ти. Не излезе ли Господ пред тебе? И тъй, Варак слезе от хълма Тавор, и десет хиляди мъже подир него.
- ¹⁵ И Господ разби Сисара с остроото на ножа пред Варака, с всичките му колесници и цялата му войска; и Сисара слезе от колесницата си та побягна пеш.
- ¹⁶ И Варак преследва колесниците и войската до Аросет езически; и цялата войска на Сисара падна чрез остроото на ножа; не остана ни един.
- ¹⁷ А Сисара побягна пеш в шатъра на Яил, жената на кенееца Хевер; защото имаше мир между асорския цар Явин и дома на кенееца Хевер.
- ¹⁸ И Яил излезе да посрещне Сисара и рече му: Свърни, господарю мой, свърни у мене; не бой се. И когато свърна у нея в шатъра, тя го покри с черга.
- ¹⁹ И той й каза: Дай ми, моля, да пия малко вода, защото ожаднях. И тя развърза мех с мляко та му даде да пие; и пак го покри.
- ²⁰ И рече й: Застани при входа на шатъра, и ако дойде някой и те попита, казвайки: Има ли някой тук? Кажи: Няма.
- ²¹ Тогава Яил, Хеверовата жена, взе един кол от шатъра, взе и млат в ръката си, та отиде тихо при него и заби кола в слепите му очи, така щото премина в земята; а той, като беше уморен, спеше дълбоко; и умря.
- ²² И, ето, Варак гонеше Сисара; а Яил излезе да го посрещне и рече му: Дойди; ще ти покажа мъжа, когото търсиш. И когато свърна у нея, ето, Сисара лежеше мъртъв, с кола в слепите си очи.
- ²³ Така в оня ден Бог покори ханаанския цар Явин пред израилтяните.
- ²⁴ И ръката на израилтяните постоянно преодоляваше над ханаанския цар Явина, докато унищожиха ханаанския цар Явина.

ГЛАВА 5

В оня ден Девора и Варак Авиноамовият син пееха, говорейки: -

- ² За гдето взеха водителството в Израила военачалниците, За гдето доброволно се предадоха людете, Хвалете Господа.
- ³ Чуйте, царе! дайте ухо, първенци! Ще пея, аз ще пея, Господу; На Господа Бога Израилева ще пея хвала.
- ⁴ Господи, когато излезе Ти от Сиир, Когато тръгна от полето Едом Земята се потресе, също и небето покапа, Ей, облаците покапаха вода.
- ⁵ Планините се разтопиха от присъствието Господно, Самият Синай от присъствието

на Господа Бога Израилева.

⁶ В дните на Самегара Анатовия син, В дните на Яил, пътищата бяха напуснати, И пътниците вървяха по пътеки настрана.

⁷ Престанаха управниците в Израиля; престанаха До като се въздигнах аз Девора, Въздигнах се майка в Израиля.

⁸ Избраха си нови богове; Тогава настана бой в портите; Но видя ли се щит или копие Между четиридесет хиляди в Израиля?

⁹ Сърцето ми е към началниците на Израиля, Които между хората предадоха себе си доброволно. Хвалете Господа!

¹⁰ Вие, които яздите на бели осли, Вие, които седите на меки постелки, И вие, които ходите по път, възвестете това!

¹¹ Далеч от кипежа на стрелците {Или: делящите корист.}, На места гдето черпят вода, Там да възхваляват правдините на Господа, Праведните дела на владичеството Му в Израиля. Тогава хората Господни слязоха при портите.

¹² Събуди се, събуди се, Деворо! Събуди се, събуди се, изпей песен! Стани, Вараче, И заплени пленниците си, сине Авиноамов!

¹³ Тогава направи остатък от хората да владеят благородните; Господ ме направи да владее силните.

¹⁴ Които са от корена Ефремов, слязоха против Амалика След тебе, Вениамине, между твоите племена; От Махира слязоха началници, И от Завулоне ония, които държат жезъл на повелител.

¹⁵ И първенците Исахарови бяха с Девора, Исахар още с Варака, Спуснаха се подир него в долината. При потоците Рувимови Велики бяха сърдечните решения.

¹⁶ Защо си седнал между оградите Да слушаш бляенията на {Или: Свиренето при} стадата? При потоците Рувимови Големи бяха сърдечните изпитания.

¹⁷ Галаад мируваше от татък Иордан; И Дан защо стоеше в корабите? Асир седеше в крайморията И мируваше в заливчетата си.

¹⁸ Завулон са люде, които изложиха живота си на смърт. Също и Нефталим, по опасните {Еврейски: високите.} места на полето,

¹⁹ Дойдоха царете, воюваха; Тогаз воюваха ханаанските царе В Таанах, близо при водите на Магедон; Парична корист не взеха.

²⁰ От небето воюваха; Звездите от пътищата си воюваха против Сисара.

²¹ Реката Кисон ги завлече, Старата река, реката Кисон, Стъпкала си мощ, душе моя.

²² Тогаз се строшиха конските копита От стремливото тичане, стремливото тичане на силните им.

²³ Кълнете Мироза, рече ангелът Господен, Горчиво кълнете жителите му, Защото не дойдоха на помощ Господу, На помощ Господу против силните.

²⁴ Благословена нека бъде повече от всички жени Яил, жената на Хевера кенееца; Повече от всички жени живеещи в шатри нека бъде благословена.

²⁵ Вода поиска той; тя му мляко даде, Масло принесе във великолепна чаша.

²⁶ Ръката си простря към кола, И десницата си към работническия млат; И с млат удари Сисара и промуши му главата, Ей, проби и прониза слепите му очи.

²⁷ При нозете ѝ се повали, падна; простря се; При нозете ѝ се повали, падна; Дето се повали, там и падна мъртъв.

²⁸ Сисаровата майка надничаше през прозореца И викаше през решетката: Защо се

бави да дойде колесницата му? Защо закъснях колелата на колесницата му?

²⁹ Мъдрите нейни госпожи й отговаряха, Даже и тя даваше отговор на себе си:

³⁰ Не са ли намерили и делят користи? По мома, по две моми, на всеки мъж; На Сисара користи от пѣстрошарени дрехи, Користи от пѣстрошарени везани дрехи, От пѣстрошарени дрехи везани и от двете страни, за шиите на момите взети в корист.

³¹ Така да погинат всички твои врази, Господи; А ония, които Те любят, да бъдат като слънцето, когато изгрява в силата си. След това, земята имаше спокойствие четиридесет години.

ГЛАВА 6

И израилтяните сториха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на Мадиама за седем години.

² И ръката на Мадиама преодолѣ над Израиля; и поради мадиамците, израилтяните си направиха ония ровове, които са по горите, и пещерите и укрепленията.

³ И след като Израил посееше, мадиамците, амаличаните и източните жители дохождаха и нападаха против него;

⁴ и, като разполагаха стан против тях, унищожаваша рожбите на земята чак до Газа, и не оставяха храна за Израиля, нито овца, нито говедо, нито осел.

⁵ Защото дохождаха с добитѣка си и с шатрите си, и влизаха в страната многобройни като скакалци; безбройни бяха и те и камилите им, и навлизаха в земята, за да я опустошават.

⁶ Така Израил изпадна в голямо униение поради мадиамците; затова, израилтяните извикаха към Господа.

⁷ И когато израилтяните извикаха към Господа поради мадиамците,

⁸ тогава Господ изпрати на израилтяните един пророк, който им каза: Така говори Господ Израилевият Бог: Аз ви изведох от Египет, и ви изведох от дома на робството;

⁹ и избавих ви от ръката на египтяните и от ръката на всички, които ви насилваха, и като ги изпѣдих от пред вас, дадох ви земята им.

¹⁰ И рекох ви: Аз съм Господ вашият Бог; да не почитате боговете на амореиците, в чиято земя живеете. Обаче вие не послушахте гласа Ми.

¹¹ И ангелът Господен дойде та седна под дѣба, който е в Офра, и принадлежеше на авиезереца Иоас; а син му Гедеон чукаше жито в лина, за да го скрие от мадиамците.

¹² И ангелът Господен му се яви и му каза: Господ е с тебе, мъжо силни и храбри.

¹³ А Гедеон му рече: О господине, ако Господ е с нас, то защо ни постигна всичко това? и къде са всичките Му чудеса, за които бащите ни ни разказваха, като думаха: Не изведе ли ни Господ от Египет? Но сега Господ ни е оставил и ни е предал в ръката на мадиамците.

¹⁴ И Господ погледна към него и му каза: Иди с тая твоя сила, и ще освободиш Израиля от ръката на мадиамците; не те ли изпратих Аз?

¹⁵ А той Му рече: О Господи! с какво ще освободя аз Израиля? Ето, моето семейство е най-долно между Манасия, и аз съм най-малък в бащиния си дом.

¹⁶ Но Господ му рече: Непременно Аз ще бъда с тебе; и ти ще поразиш мадиамците като един човек.

¹⁷ Сетне той му каза: Моля Ти се, ако съм придобил Твоето благоволение, покажи ми

знамение, за да зная Кой си Ти, Който говориш с мене;

18 моля Ти се, не си отивай от тук, докато не дойда при Тебе и изнеса приноса си и го положа пред Тебе. И Той му рече: Ще чакам догдето се върнеш.

19 Тогава Гедеон влезе та приготви яре и пресни пити от една ефа брашно; месото тури в кошница, а чорбата тури в гърне, и изнесе ги във при него под дъба, та ги представи.

20 И ангелът Божий му каза: Вземи месото и пресните пити та ги сложи на тоя камък, а чорбата излей. И стори така.

21 Тогава ангелът Господен простря края на жезъла, който беше в ръката му, та досегна месото и пресните пити; и излезе огън из камъка та пояде месото и пресните пити; а след това ангелът Господен си отиде отпред очите му.

22 И като видя Гедеон, че това бе ангел Господен, Гедеон каза: Горко ми, Господи Иеова! защото видях ангела Господен лице с лице.

23 А Господ му каза: Мир на тебе, не бой се; няма да умреш.

24 И Гедеон издигна там олтар на Господа и нарече го Иеова-шалом {Т.е., Господ на мир.}; той е до днес в Офра на авиезерците.

25 И в същата нощ Господ му каза: Вземи бащиния си вол, втория вол седемгодишния, та съсипи Вааловия жертвеник, който се намира у баща ти, и съсечи ашерата, която е при него.

26 После на върха на тая скала издигни олтар на Господа твоя Бог, според наредбата, и вземи втория вол та го принеси за всеизгаряне с дървата на ашерата, която ще съсечеш.

27 И тъй, Гедеон взе десетина души от слугите си та стори както Господ му каза; а, понеже се боеше от бащиния си дом и от градските жители, затова не го стори денем, но го стори нощем.

28 А когато градските жители станаха на утринта, ето, Вааловият жертвеник беше съборен, и ашерата, която беше при него, съсечена, и вторият вол цял изгорен на издигнатия олтар.

29 И казаха си един на друг: Кой е извършил тая работа? И като разпитаха и издириха, рекоха: Гедеон Иоасовият син е извършил тая работа.

30 Тогава градските жители казаха на Иоаса: Изведете сина си да се умъртви, понеже той е съборил Вааловия жертвеник, и понеже е съсякъл ашерата, която беше при него.

31 А Иоас рече на всички, които бяха се дигнали против него: Вие ли ще защитите делото на Ваала? или вие ще го спасите? Който защити неговото дело, нека бъде умъртвен докато е още заран. Ако той е бог, нека сам защити делото си, като са съборили жертвеника му.

32 За това в същия ден той нарече сина си Ероваал {Т.е., Нека се съди Ваал.}, като казваше: Нека се съди Ваал с него, като е съборил жертвеника му.

33 Тогава всичките мадиамци и амаличани и източните жители се събраха заедно та преминаха и разположиха стан в долината Езраел.

34 А Господният Дух дойде на Гедеона, и той засвири с тръба; и авиезерците се събраха да го последват.

35 После изпрати вестители до целия Манасия, та и той се събра да го последва; прати вестители и до Асира, до Завулону и до Нефталима, а те дойдоха та ги посрещнаха.

36 И Гедеон рече на Бога: Ако искаш да освободиш Израиля с моята ръка, според

както си казал,

³⁷ ето, аз ще туря руно вълна на гумното; ако падне роса само на руното, а цялата почва остане суха, тогава ще позная, че ще освободиш Израилия с моята ръка, според както си казал.

³⁸ Така и биде; защото, като стана рано на утринта, той изстиска руното, и роса потече из руното, пълен леген вода.

³⁹ И Гедеон рече на Бога: Да не пламне гневът Ти против мене, и аз ще продумам само тоя път; да опитам, моля Ти се, само тоя път с руното: сега нека остане сухо само руното, а по цялата почва нека падне роса.

⁴⁰ И Бог стори така през оная нощ: само руното остана сухо, а по цялата почва падна роса.

ГЛАВА 7

Тогава Ероваал (който е Гедеон) стана рано, и всичките люде, които бяха с него, та разположиха стана си при извора Арод; а станът на мадиамците беше на север от тях, в долината до хълма Море.

² И Господ каза на Гедеона: Людете, които са с тебе, са твърде много, за да предам мадиамците в ръката им, да не би да се възгордее Израил против Мене и да каже: Моята ръка ме избави.

³ Сега, прочее, иди, прогласи на всеослушание пред людете тия думи: Който се страхува и трепери, нека се върне и си отиде от галаадската гора. И върнаха се от людете двадесет и две хиляди души, и останаха десет хиляди.

⁴ Но Господ каза на Гедеона: Людете пак са много; заведи ги при водата, и там ще ти ги пресея; и за когото ти кажа: Тоя да отиде с тебе, той нека отиде с тебе; а за когото ти кажа: Тоя да не отиде с тебе, той нека не отиде.

⁵ И той, заведе людете при водата; и Господ каза на Гедеона: Всеки, който полочи с езика си от водата, както лочи куче, него да поставиш отделно, така и всеки, който се наведе на коленете си, за да пие.

⁶ И числото на ония, които полочиха, като поднесоха ръка до устата си, беше триста мъже; а всичките останали люде се наведоха на коленете си, за да пият вода.

⁷ Тогава Господ каза на Гедеона: Чрез тия триста мъже, които полочиха, ще ви избавя, и ще предам мадиамците в ръката ти; а всичките останали люде нека си отидат, всеки на мястото си.

⁸ И тъй, людете взеха храна в ръцете си, и тръбите си; и той изпрати всичките израилтяни, всеки в шатъра му, а триста мъже задържа при себе си. А мадиамският стан беше под него в долината.

⁹ И в същата нощ Господ му каза: Стани слез в стана, защото го предадох в ръката ти.

¹⁰ Но ако те е страх да слезеш, слез със слугата си Фура в стана,

¹¹ и ще чуеш какво говорят; и след това ръцете ти ще се подкрепят, за да слезеш в стана. И тъй, той слезе със слугата си Фура до външните части на въоръжените в стана.

¹² А мадиамците и амаличаните и всичките източни жители бяха разпрострени в долината по множество като скакалци; и камилите им по множество бяха безбройни, като пясъка край морето.

¹³ И като пристигна Гедеон, ето, един човек разказваше сън на другаря си, като

говореше: Ето, видях сън, и ето, пита от ечемичен хляб, като се търкаляше в мадиамския стан, дойде до шатъра и го удари, та падна; и прекатури го така, че шатърът се събори.

14 И другарят му в отговор рече: Това не е друго освен сабята на Гедеона Иоасовия син, израилтянина; Бог предаде в ръката му Мадиама и цялото ни множество.

15 И като чу Гедеон разказа на съня и тълкуването му, поклони се; и като се върна в Израилевия стан, рече: Станете, защото Господ предаде в ръката ви мадиамското множество.

16 И раздели тристата мъже на три дружини, и даде тръби в ръцете на всичките, тоже и празни водоноси, с факли във водоносите.

17 И рече им: Гледайте мене; и каквото правя аз, правете и вие подобно; и, ето, когато стигна при външните части на стана, то каквото направя аз, това да направите и вие.

18 Когато засвири с тръбата, аз и всичките, които са с мене, тогава да засвирите и вие с тръбите от всяка страна на целия стан, и да извикате: За Господа и за Гедеона!

19 И тъй, Гедеон и стоте мъже, които бяха с него, дойдоха при външната част на стана, около началото на средната стража, тъкмо когато бяха поставили часовите; и засвириха с тръбите и строшиха водоносите, които бяха в ръцете им.

20 Па и трите дружини засвириха с тръбите и, като строшиха водоносите, държаха факлите в левите си ръце, а тръбите в десните си ръце, за да свирят; и викаха: Сабя Господна и Гедеонова!

21 Всеки застана на мястото си около стана; и целият стан се разтича, като викаха и бягаха.

22 Защото, като засвириха с тристата тръби, Господ обърна сабята на всеки човек против ближния му в целия стан; и войската избяга до Ветасета към Зерерат, до околността на Авелмеола при Тават.

23 Тогава израилтяните от Нефталима, от Асира и от целия Манасия се събраха та преследваха Мадиама.

24 И Гедеон прати вестители по цялата Ефремова хълмиста земя да кажат: Слезте против Мадиама и ловете пред тях водите на Иордан до Вет-вара. И тъй, всичките ефремци се събраха та заловиха водите на Иордан до Вет-вара.

25 И хванаха двамата мадиамски началници, Орива и Зива, Орива убиха при скалата Орив, а Зива убиха при лина Зив. И гониха Мадиама. И донесоха главите на Орива и Зива на Гедеона оттатък Иордан.

ГЛАВА 8

Тогава ефремците казаха на Гедеона: Какво ни стори ти, че не ни повика, когато отиде да воюваш против Мадиама? И караха се силно с него.

2 А той им рече: Що съм извършил аз сега в сравнение с вас? Ефремовият пабирък не е ли по-желателен от Авиезеровия гроздобер?

3 Във вашите ръце Бог предаде мадиамските началници, Орива и Зива; и що съм могъл аз да извърша в сравнение с вас? Тогава гневът им се укроти към него, когато каза това.

4 И като дойде Гедеон при Иордан, той премина с тристата мъже, които бяха с него, уморени, но пак преследвайки.

5 И рече на сокхотските жители: Дайте, моля, няколко хляба на людете, които вървят

подир мене защото са изнемоощели; а аз гоня мадиамските царе Зевей и Салман.

⁶ А сохотските първенци му казаха: Ръцете на Зевея и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем хляб на войската ти?

⁷ А Геден рече: Затова, когато Господ предаде Зевея и Салмана в ръката ми, тогава аз ще разкъсам месата ви с пустинните тръни и с глоговете.

⁸ От там отиде във Фануил и каза на жителите му същото; а фануилските мъже му отговориха, както бяха отговорили сохотските мъже.

⁹ А той говори и на фануилските мъже, казвайки: Когато се върна с мир, аз ще съборя тая кула.

¹⁰ А Зевей и Салман бяха в Каркор и войските им с тях, около петнадесет хиляди души, всичките колкото бяха оцелели от цялата войска на източните жители; защото бяха паднали сто и двадесет хиляди мъже, които теглеха нож.

¹¹ И Геден отиде през пътя на ония, които живеяха в шатри на изток от Нова и на Иогвея, та порази множеството; защото множеството беше в безгрижност.

¹² А Зевей и Салман побягнаха; но той ги гони, и хвана двамата мадиамски царе Зевей и Салмана, и разби цялото множество.

¹³ Тогава Геден Иоасовият син се върна от войната през нагорницето на Херес.

¹⁴ И като хвана един момък от сохотските мъже, разпита го, и той му описа първенците на Сохот и старейшините му, седемдесет и седем мъже.

¹⁵ И Геден дойде при сохотските мъже та рече: Ето Зевей и Салмана, за които ми се подиграхте като казахте: Ръцете на Зевей и на Салмана в ръката ти ли са вече та да дадем хляб на човеците ти, че били изнемоощели?

¹⁶ И взе градските старейшини, и пустинни тръни и глогове, та наказва {Еврейски: поучи, или, овърша.} с тях сохотските мъже.

¹⁷ Също и събори кулата на Фануила и изби градските мъже.

¹⁸ Тогава каза на Зевей и на Салмана: Какви бяха ония човеци, които убихте в Тавор? А те отговориха: Какъвто си ти, такива бяха и те; всеки приличаше на царски син.

¹⁹ А той каза: Мои братя бяха, синовете на моята майка; заклевам се в живота на Господа, ако бяхте опазили живота им, аз не бих ви убил.

²⁰ И рече на първородния си, Етер: Стани, убий ги. Но младежът не изтегли меч си, защото се боеше, бидейки още млад.

²¹ Тогава Зевей и Салмана казаха: Стани ти, та ни нападни; защото според човека е и силата му. И тъй, Геден стана та уби Зевей и Салмана, и взе полумесецообразните украшения, които бяха на вратовете на камилите им.

²² Тогава Израилевите мъже казаха на Гедена: Владей над нас, и ти, и синът ти, и внукът ти, защото ти ни освободи от ръката на Мадиама.

²³ А Геден им каза: Нито аз ще владее над вас, нито синът ми ще владее над вас; Господ ще владее над вас.

²⁴ Геден, обаче, им рече: Едно нещо ще поискам от вас, - да ми дадете всеки обещите от користите си. (Защото неприятелите, понеже бяха исмаилиани, носеха златни обеци).

²⁵ И те отговориха: На драго сърце ще ги дадем. И като простряха дреха, всеки хвърляше там обещите от користите си.

²⁶ И теглото на златните обеци, които поиска, беше хиляда и седемстотин златни сикли, освен полумесецообразните украшения, огърлицата и моравите дрехи, които бяха върху мадиамските царе, и освен веригите, които бяха около вратовете на

камилите им.

²⁷ И от тях Гедеон направи ефод, който положи в града си, в Офра; а там целият Израил блудствува след него; и той стана примка на Гедеона и на дома му.

²⁸ Така Мадиям се покори пред израилтяните, и не дигна вече глава. И земята имаше спокойствие четиридесет години в дните на Гедеона.

²⁹ Тогава Ероваал, Иоасовият син, отиде и седна в дома си.

³⁰ И Гедеон имаше седемдесет сина, родени от самия него, защото имаше много жени.

³¹ Също и наложницата му, която беше в Сихем, му роди син, когото той нарече Авимелех.

³² И Гедеон, Иоасовият син, умря в честита старост, и биде погребан в гроба на баща си Иоаса, в Офра на авиерците.

³³ А когато умря Гедеон, израилтяните пак се отвърнаха, и, като блудствуваха след ваалимите, поставиха си Ваалверита за бог.

³⁴ И израилтяните не си спомниха Господа своя Бог, Който ги бе избавил от ръката на всичките им околни неприятели;

³⁵ нито показаха благост към дома на Ероваала (който е Гедеон) съответно на всичките добрини, които той бе сторил на Израеля.

ГЛАВА 9

След това, Авимелех, Еровааловият син, отиде в Сихем при братята на майка си, та говори на тях и на цялото семейство на бащиния дом на майка си, като рече:

² Кажете, моля, на всеослушание пред всичките сихемски мъже; Кое е по-добре за вас, да владеят над вас всичките Ероваалови синове, седемдесет мъже, или да владее над вас един мъж? Помнете още, че аз съм ваша кост и ваша плът.

³ Братята, прочее, на майка му изказаха всички тия думи за него на всеослушание пред всичките сихемски мъже; и сърцата им склониха към Авимелеха, защото рекоха: Той ни е брат.

⁴ И дадоха му седемдесет сребърници от капището на Ваалверита; и с тях Авимелех нае едни никакви и развалени мъже, които вървяха подир него.

⁵ И, като отиде в бащиния си дом в Офра, изкла върху един камък братята си Еровааловите синове, седемдесет души; само че най-младият Ероваалов син, Иотам, оцеля, защото се скри.

⁶ Тогава всичките сихемски мъже и целият дом Милов се събраха, и отивайки, поставиха Авимелеха цар, близо при дъба на гарнизона, който бе в Сихем.

⁷ А когато се извести това на Иотама, той отиде и застана на върха на хълма Гаризин, и като издигна гласа си, извика и каза им: Послушайте ме, сихемски мъже, за да ви послуша и Бог:

⁸ еднъж дърветата отишли да помажат цар, който да ги владее, и рекли на маслината: Царувай над нас.

⁹ Но маслината им отговорила: Да оставя ли аз тлъстината си, чрез която отдавам почит на Бога и на човека, та да ида да се развявам {Т.е., да началствувам.} над дърветата?

¹⁰ Тогава дърветата рекли на смокинята: Дойди ти и царувай над нас.

¹¹ Но смокинята им отговорила: Да оставя ли сладостта си и добрия си плод, та да

ида да се развявам над дърветата?

12 После дърветата рекли на лозата: Дойди ти та царувай над нас.

13 Но лозата им отговорила: Да оставя ли виното, което весели Бога и човеците, та да ида да се развявам над дърветата?

14 Сетне всичките дървета рекли на тръна: Дойди ти, та царувай над нас.

15 А трънът рекъл на дърветата: Ако наистина ме помазвате цар над вас, дойдете, прибегнете под сянката ми; но ако не, нека излезе огън из тръна и изпояде ливанските кедри.

16 Сега, прочее, ако сте постъпили вярно и справедливо, като сте поставили Авимелеха цар, и ако сте се обходили добре с Ероваала и с дома му, и ако сте му сторили, според както извършеното от ръцете му заслужава, -

17 (защото баща ми воюва за вас и тури в опасност живота си та ви избави от ръката на Мадиама;

18 а днес сте въстали против бащиния ми дом, и сте изклали върху един камък синовете му, седемдесет мъже, и сте поставили Авимелеха, син на слугинята му, цар на сихемските мъже, защото ви е брат), -

19 ако, прочее, днес сте постъпили вярно и справедливо с Ероваала и дома му, то радвайте се на Авимелеха, па нека се радва и той на вас!

20 Но ако не, нека излезе огън из Авимелеха и изпояде сихемските мъже и Миловия дом; и нека излезе огън из сихемските мъже и из Миловия дом и изпояде Авимелеха!

21 Тогава Иотам се спусна и побягна, и като отиде във Вир, живееше там, поради страха от братя си Авимелеха.

22 И Авимелех началствува над Израиля три години.

23 А Бог прати злобен дух между Авимелеха и сихемските мъже, та сихемските мъже измениха на Авимелеха,

24 за да дойде наказание за насилието, извършено над седемдесетте Ероваалови синове, върху Авимелеха братя им, който ги изкла, за да се наложи кръвта им върху него и върху сихемските мъже, които подкрепиха ръцете му, за да изколи братята си.

25 Сихемските мъже, прочее, поставиха засади против него по върховете на хълмовете, та обираха всички, които минаваха край тях по пътя. И това се извести на Авимелеха.

26 В това време дойде Гаал, Еведовият син и братята му, та заминаха в Сихем; и сихемските мъже се довериха на него.

27 И като излязоха на полето, обраха лозята си, изтъпкаха гроздето и се развеселиха, и отидоха в капището на бога си, ядоха и пиха, и проклеха Авимелеха.

28 Тогава Гаал, Еведовият син, каза: Кой е Авимелех, и кой е Сихем, та да му слугуваме? Не е ли той Ероваалов син? и не е ли Зевул настойника му? Слугувайте на мъжете на Сихемовия баща Емора; а нему защо да слугуваме ние?

29 Дано бяха тия люде под моята ръка! тогава аз бих изгонил Авимелеха. И рече на Авимелеха: Увеличи войската си и излез!

30 И когато чу Зевул, управителят на града, думите на Гаала, Еведовия син, гневът му пламна.

31 И прати тайно вестители до Авимелеха да кажат: Ето, Гаал Еведовият син и братята му са дошли в Сихем; и, ето, те подигат града против тебе.

32 Затова, стани през нощта, ти и людето, които са с тебе, та постави засади по полето.

- ³³ И на утринта, щом изгрее слънцето, стани рано и спусни се върху града; и, ето, когато Гаал и людете, които са с него, излязат против тебе, тогава ти му направи каквото ти дойде отръка.
- ³⁴ И тъй, през нощта Авимелех стана и всичките люде, които бяха с него, и поставиха четири дружини в засада против Сихем.
- ³⁵ И Гаал, Еведовият син, излезе та застана във входа на градската порта; и Авимелех и людете, които бяха с него, станаха от засадата.
- ³⁶ А когато видя людете, Гаал рече на Зевула: Ето, люде слизат от върховете на хълмовете. А Зевул му каза: Сянката на хълмовете ти се вижда като човеци.
- ³⁷ Пак Гаал проговори, казвайки: Виж, люде слизат посред местността и една дружина иде покрай дъба Маоненим.
- ³⁸ Тогава Зевул му каза: Где е сега хвалението {Еврейски: Где са сега устата ти.} ти, Гдето рече: Кой е Авимелех та да му слугуваме? Не са ли тия людете, които ти презираше? Излез, прочее, сега, та се бий с тях.
- ³⁹ Тогава Гаал излезе на чело на сихемските мъже, та се би с Авимелеха.
- ⁴⁰ И Авимелех го погна; и той побягна пред него, и мнозина падаха мъртви чак до върха на портата.
- ⁴¹ И Авимелех остана в Арума; а Зевул изпъди Гаала и братята му, за да не живеят в Сихем.
- ⁴² А на утринта людете излязоха на полето; и това се извести на Авимелеха.
- ⁴³ Тогава той взе людете си та ги раздели на три дружини, и постави засади на полето; и когато видя, че, ето, людете излизаха из града, стана против тях та ги порази.
- ⁴⁴ И Авимелех и дружината, която беше с него, се спуснаха и застанаха във входа на градската порта, а двете дружини се хвърляха върху всичките, които бяха по полето та ги порази.
- ⁴⁵ И Авимелех, като се биеше против града през целия ден, превзе града и избя людете, които бяха в него, разори града и посея го със сол.
- ⁴⁶ А всичките мъже на сихемската кула, като чува това, влязоха в укреплението на капището на бога си Верита.
- ⁴⁷ И извести се на Авимелеха, че всичките мъже от сихемската кула се били събрали.
- ⁴⁸ Тогава Авимелех се качи на гората Салмон, той и всичките люде, които бяха с него; и Авимелех взе брадвата в ръка та отсече клон от едно дърво, дигна го, и като го тури на рамото си, каза на людете, които бяха с него: Каквото видяхте, че направих аз, побързайте да направите и вие като мене.
- ⁴⁹ И така, всичките люде отсякоха, всеки клона си, и като отидоха подир Авимелеха натрупаха ги на укреплението, и, като бяха човеците вътре, запалиха укреплението, тъй щото и всичките мъже от сихемската кула умряха, около хиляда мъже и жени.
- ⁵⁰ След това Авимелех отиде в Тевес та разположи стан против Тевес и го превзе.
- ⁵¹ Но всред града имаше яка кула, гдето прибягнаха всичките мъже и жени, и всичките градски жители, та се затвориха, и качиха се на покрива на кулата.
- ⁵² Но Авимелех, като стигна до кулата, би се против нея, и се приближи до вратата на кулата, за да я изгори с огън.
- ⁵³ Тогава една жена хвърли един горен воденичен камък на Авимелеховата глава та му строши черепа.

⁵⁴ И той бърже извика към момъка, оръженосеца си, и му каза: Изтегли меча си та ме убий, за да не рекат за мене: Жена го уби. И момъкът му го прободде, та умря.

⁵⁵ И Израилевите мъже, като видяха, че Авимелех умря, разотидоха се, всеки на мястото си.

⁵⁶ Така Бог въздаде на Авимелеха злодеянието, което стори на баща си, като уби седемдесетте си братя.

⁵⁷ Тоже Бог въздаде на главите на сихемските мъже всичките им злодеяния; и дойде на тях проклетията, произнесена от Иотама Еровааловия син.

ГЛАВА 10

А след Авимелеха издигна се да избави Израиля един Исахаров мъж Тола, син на Фуя, син на Додо; и той живееше в Самир у Ефремовата хълмиста земя.

² И като съди Израиля двадесет и три години, умря, и бе погребан в Самир.

³ А подир него се издигна галаадецът Яир, който съди Израиля двадесет и две години.

⁴ Той имаше тридесет сина, които язدهа на тридесет ослета; и имаха тридесет града, намиращи се в галаадска земя, които и до днес се наричат Яирови паланки.

⁵ И Яир умря и бе погребан в Камон.

⁶ И израилтяните пак сториха зло пред Господа, като служеха на ваалимите, на астартите, на сирийските богове, на сидонските богове, на моавските богове, на боговете на амонците и на боговете на филистимците, и оставиха Господа и не служиха Нему.

⁷ Затова гневът на Господа пламна против Израиля и Той ги предаде в ръцете на филистимците и в ръцете на амонците.

⁸ От тая година те измъчваха и притесняваха израилтяните осемнадесет години, всичките израилтяни, които бяха оттатък Иордан в земята на амореите, която е в Галаад.

⁹ При това, амонците преминаха Иордан, за да воюват против Юда, против Вениамина и против Ефремовия дом; така че Израил се намираше в крайно утеснение.

¹⁰ Тогава израилтяните извикаха към Господа, като казваха: Съгрешихме Ти, защото оставихме нашия Бог та служихме на ваалимите.

¹¹ А Господ каза на израилтяните: Не избавих ли ви от египтяните, от амореите, от амонците и от филистимците?

¹² Също и когато сидонците, амаличаните и маонците ви притесняваха, и извикахте към Мене, Аз ви избавих от ръката им.

¹³ А въпреки това, вие Ме оставихте та служихте на други богове; за туй няма да ви избавям вече.

¹⁴ Идете, викайте към боговете, които сте си избрали; те нека ви избавят във време на утеснението ви.

¹⁵ А израилтяните казаха на Господа: Съгрешихме; стори ни каквото Ти е угодно; само избави ни днес, молим Ти се.

¹⁶ И те отмахнаха отсрещ себе си чуждите богове та служиха на Господа; и Неговата душа се смили за окаянието на Израиля.

¹⁷ Тогава амонците се събраха та разположиха стан в Галаад. Събраха се

израилтяните та разположиха стан в Масфа.

18 И хората и галаадските началници си рекоха едни на други: Който започне да се бие с амонците, той ще стане началник на всичките галаадски жители.

ГЛАВА 11

И галаадецът Ефтай беше силен и храбър мъж; той беше син на една блудница; а Ефтаевият баща беше Галаад.

2 И жената на Галаада му роди синове; а когато пораснаха синовете на жена му, те изпъдиха Ефтая, като му казаха: Ти няма да наследиш в бащиния ни дом, защото си син на чужденка.

3 Затова Ефтай побягна от братята си, та живееше в земята Тов; и при Ефтая се събраха безделници, които и излизаха с него.

4 А след известно време амонците воюваха против Израеля.

5 И когато се биеха амонците против Израеля, галаадските старейшини отидоха да доведат Ефтая от земята Тов,

6 като казаха на Ефтая: Дойди та ни стани началник, за да се бием против амонците.

7 А Ефтай рече на галаадските старейшини: Не ме ли намразихте, и не ме ли изпъдихте из бащиния ми дом? А защо сте дошли при мене сега, когато сте на тясно?

8 И галаадските старейшини казаха на Ефтая: За това сме се върнали сега при тебе, за да дойдеш с нас и да се биеш против амонците; и ти ще станеш за нас началник над всичките галаадски жители.

9 И Ефтай каза на галаадските старейшини: Ако ме върнете у дома, за да воювам против амонците, и Господ ми ги предаде, наистина ли ще стана началник над вас?

10 И галаадските старейшини казаха на Ефтая: Господ нека бъде свидетел помежду ни! сигурно ще направим според както си казал.

11 Тогава Ефтай отиде с галаадските старейшини, и хората го поставиха глава и началник над себе си. И Ефтай изговори всичките си думи пред Господа в Масфа.

12 Тогава Ефтай прати посланици до царя на амонците да кажат: Каква работа имаш с мене, та си дошъл при мене да се биеш против земята ми?

13 И царят на амонците отговори на Ефтаевите посланици: Защото Израил, когато идеше от Египет, отне земята ми от Арнон до Явок и до Иордан; сега, прочее, върни тия земи по мирен начин.

14 Тогава Ефтай пак прати посланици до царя на амонците да му рекат:

15 Така казва Ефтай: Израил не е отнел моавската земя, нито земята на амонците;

16 но когато Израил идеше от Египет и отиваше през пустинята към Червеното море, и беше дошъл в Кадис,

17 тогава Израил прати посланици до едомския цар да рекат: Нека премина, моля през земята ти. А едомският цар не послуша. Прати още и до моавския цар; но и той не склони. Затова Израил остана в Кадис.

18 Тогава отиде през пустинята, та обиколи едомската земя и моавската земя, и, като мина по източната страна на моавската земя, разположи стан отгатък Арнон; но не влезе вътре в моавските предели, защото Арнон беше моавската граница.

19 След това Израил прати посланици до аморейския цар Сион есевонския цар, та Израил му каза: Нека преминем, молим те, през земята ти до нашето място.

20 Но Сион не се довери на Израиля та да го пусне да мине през пределите му; а напротив Сион събра всичките си люде и, като разположи стан в Яса, воюва против Израиля.

21 И Господ Израилевият Бог предаде Сиона и всичките му люде в ръката на Израиля, и те ги поразиха; и така Израил завладя цялата земя на аморейците, жителите на оная земя.

22 Те завладяха всичките предели на аморейците, от Арнон до Явок, и от пустинята дори до Иордан.

23 И сега, като Господ Израилевият Бог е изгонил аморейците отпред людето Си Израиля, ти ли ще притежаваш земите им?

24 Не ще ли притежаваш онова, което твоят бог Хамос ти дава да притежаваш? Също и ние ще притежаваме земите на всички, които Иеова нашият Бог е изгонил отпред нас.

25 И сега, ти в какво си по-добър от моавския цар Валак Сепфоровия син? Борил ли се е той някога с Израиля, или воювал ли е някога против него?

26 Триста години са откак се е заселил Израил в Есевон и в селата му, в Ароир и в селата му, и във всичките градове, които са разположени край Арнон; а защо през това време не сте ги превзели обратно?

27 Прочее, аз не съм ти съгрешил; но ти ме онеправдаваш като воюваш против мене. Господ Съдията нека съди днес между израилтяните и амонците.

28 Но царят на амонците не послуша думите, които Ефтай му изпрати.

29 Тогава дойде Господният Дух на Ефтая; и той мина през Галаад и Манасия, мина и през галаадската Масфа, и от галаадската Масфа мина против амонците.

30 И Ефтай направи обрек Господу, като каза: Ако наистина предадеш амонците в ръката ми,

31 тогава онова, което излезе из вратата на къщата ми да ме посрещне, когато се върна с мир от амонците, ще бъде Господу, и ще го принесе всеизгаряне.

32 И тъй, Ефтай замина към амонците, за да воюва против тях, и Господ ги предаде в ръката му;

33 та ги порази от Ароир до Минит, двадесет града, и до Авел-Керамим, с твърде голямо поражение. Така се покориха амонците пред израилтяните.

34 Тогава, като дойде Ефтай у дома си в Масфа, ето, дъщеря му излизаше да го посрещне с тъпанчета и хора; и тя му беше едничка; освен нея нямаше ни син ни дъщеря.

35 И като я видя, той раздра дрехите си и каза: Горко ми, щерко моя! ти съвсем си ме унижила, и си от ония, които ме смущават; защото аз изговорих думи {Еврейски: отворил устата си.} към Господа, и не мога да отстъпя.

36 А тя му каза: Тате, понеже си изговорил думи {Еврейски: отворил устата си.} към Господа, стори с мене според това, което е излязло из устата ти, тъй като Господ извърши за тебе възмездие на неприятелите ти амонците.

37 Каза още на баща си: Нека ми се направи това: остави ме два месеца, да ида да ходя по хълмовете, аз и другарките ми, и да оплача девството си.

38 И той рече: Иди. И пусна я за два месеца. И тя отиде с другарките си, та оплака девството си по хълмовете.

39 И в края на двата месеца се върна при баща си; и той стори с нея според обрека,

който бе направил. И тя не беше познала мъж. От това стана обичай в Израил,
⁴⁰ да ходят Израилевите дъщери всяка година, четири дена в годината, за да оплакват дъщерята на галаадеца Ефтай.

ГЛАВА 12

Тогава Ефремовите мъже се събраха и, като преминаха към север, рекоха на Ефтая: Ти защо отиде да воюваш против амонците, а нас не повика да дойдем с тебе? Ние ще изгорим къщата ти с огън, и тебе в нея.

² А Ефтай им рече: Аз и людете ми имахме голям спор с амонците; и аз ви повиках, а вие не ме избавихте от ръката им.

³ И като видях, че не ме избавихте, турих в опасност живота си, като отидох против амонците; и Господ ги предаде в ръката ми. И сега защо сте дошли при мене днес да се биете против мене?

⁴ Тогава Ефтай събра всичките галаадски мъже, та се би против Ефрема; и галаадските мъже поразиха ефремците, защото тия рекоха: Бежанци от Ефрема сте вие, галаадци, живеещи между ефремците и манасийците!

⁵ Галаадците взеха бродовете на Иордан към Ефремовата земя; и когато някой от ефремските бежанци кажеше: Оставете ме да премина, тогава галаадските мъже му казваха: Ти ефремец ли си?

⁶ Ако речеше: Не съм, тогава му думаха: Речи Шиболет, а той казваше: Сиболет, защото не можеше да го произнесе право. Тогава го хващаха, та го заколваха при бродовете на Иордан. И в онова време паднаха от Ефрема четиридесет и две хиляди души.

⁷ И Ефтай съди Израиля шест години. Тогава Ефтай, галаадецът, умря, и бе погребан в един от галаадските градове.

⁸ А подир него, Ивцан от Витлеем стана съдия в Израиля.

⁹ Той имаше тридесет сина, и тридесет дъщери, които омъжи навън; и взе от вън тридесет дъщери за синовете си. И съди Израиля седем години.

¹⁰ И Ивцан умря, и бе погребан във Витлеем.

¹¹ След него, завулонецът Елон стана съдия в Израиля, и съди Израиля десет години.

¹² И Елон завулонецът умря, и бе погребан в Еалон в Завулоновата земя.

¹³ А след него, Авдон, син на пиратонца Илела, стана съдия в Израиля.

¹⁴ Той имаше четиридесет сина и тридесет внуци, които яздеха на седемдесет ослета; и съди Израиля осем години.

¹⁵ И Авдон, син на пиратонца Илела, умря, и бе погребан в Пиратон в Ефремовата земя, на амаликската хълмиста страна.

ГЛАВА 13

И израилтяните пак сториха зло пред Господа; и Господ ги предаде в ръката на филистимците за четиридесет години.

² И имаше един човек от Сарая, от Дановото племе, по име Маное, чиято жена бе бездетна, която не раждаше.

³ И ангел Господен се яви на жената и каза й: Ето, сега си бездетна и не раждаш; но

ще заченеш и ще родиш син.

⁴ Затова, пази се сега да не пиеш вино или спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто.

⁵ Защото, ето, ще заченеш и ще родиш син; и бръснач да не мине през главата му, защото още от рождението си детето ще бъде Назирей Богу; и той ще почне да избавя Израиля от ръката на филистимците.

⁶ Тогава жената отиде та яви на мъжа си, казвайки: Един Божий човек дойде при мене, чието лице беше като лицето на ангела Божий, много страшно; и аз не го попитах от где е, нито той ми яви името си.

⁷ Но рече ми: Ето, ще заченеш и ще родиш син; затова, да не пиеш вино, нито спиртно питие, и да не ядеш нищо нечисто; защото, от рождението си, до деня на смъртта си, детето ще бъде Назирей Богу.

⁸ Тогава Маное се помоли Господу, казвайки: Моля ти се, Господи, нека дойде пак при нас Божият човек, когото си пратил, и нека ни научи що да сторим с детето, което ще се роди.

⁹ И Бог послуша Маноевия глас: и ангелът Божи пак дойде при жената, като седеше на нивата; а мъжът ѝ Маное не беше с нея.

¹⁰ И жената се завтече та побърза да яви на мъжа си, като му каза: Ето, яви ми се оня човек, който дойде при мен завчера.

¹¹ Тогава Маное стана та отиде подир жена си, и, като дойде при човека, каза му: Ти ли си оня човек, който си говорил на тая жена? И той рече: Аз.

¹² И рече Маное: Когато вече се сбъдне това, което ти каза, как трябва да се направлява детето, и какво да прави то?

¹³ И ангелът Господен рече на Маноя: Нека се пази жената от всичко, за което ѝ говорих;

¹⁴ да не яде от нищо, що произлиза от лозе, нито да пие вино или спиртно питие, и да не яде нищо нечисто; всичко, що ѝ заповядах, нека опази.

¹⁵ Тогава Маное каза на ангела Господен: Моля, нека те задържим, за да ти сготвим яре.

¹⁶ Но ангелът Господен каза на Маноя: И да ме задържиш, няма да ям от хляба ти; и ако искаш да направиш всеизгаряне, принеси го Господу. (Защото Маное не позна, че това беше ангел Господен).

¹⁷ Тогава Маное каза на ангела Господен: Как ти е името, за да те почетом, когато се сбъдне това, което ти каза?

¹⁸ А ангелът Господен му рече: Защо питаш за името ми, то е тайно.

¹⁹ Тогава Маное взе ярето и хлебния принос та ги принесе Господу на камъка; и, като гледаха Маное и жена му, ангелът постъпваше чудно;

²⁰ защото, когато се издигаше пламъкът от олтара към небето, то и ангелът Господен се издигна в пламъка на олтара; а Маное и жена му, като гледаха, паднаха с лице на земята.

²¹ Но ангелът Господен беше невидим вече за Маноя и за жена му; и тогава Маное позна, че това беше ангел Господен.

²² И Маное каза на жена си: Непременно ще умрем, защото видяхме Бога.

²³ А жена му рече: Ако Господ иска да ни умори, не щеше да приеме всеизгаряне и хлебен принос от ръката ни, нито щеше да ни изяви всичко това, нито би ни

съобщил такива неща в това време.

²⁴ И жената роди син и нарече го Самсон; и детето порасна, и Господ го благослови.

²⁵ И Господният Дух почна да го подбужда в Маханедан, между Сарая и Естаол.

ГЛАВА 14

И Самсон слезе в Тамнат и видя в Тамнат една жена от филистимските дъщери.

² И отиде да извести на баща си и на майка си, казвайки: Видях в Тамнат една жена от филистимските дъщери; сега, прочее, вземете ми я за жена.

³ А баща му и майка му му рекоха: Няма ли някоя жена между дъщерите на братята ти, или между всичките ми люде, та отиваш да вземаш жена от необрязаните филистимци? А Самсон рече на баща си: Нея ми вземи; защото тя ми е угодна.

⁴ Но баща му и майка му не знаеха, че това беше от Господа, и че той търсеше причина против филистимците; защото по онова време филистимците владееха над Израеля.

⁵ Тогава Самсон слезе с баща си в Тамнат; а като стигнаха до тамнатските лозя, ето, едно лъвче ревеше против него.

⁶ И Господният Дух дойде със сила на него; и той го разкъса както би разкъсал яре, и то без да има нещо в ръката си; но не каза на баща си и на майка си що бе сторил.

⁷ И слезе та говори с жената; и тя беше угодна на Самсона.

⁸ И след няколко дни, като се върна да я вземе, той се отби от пътя, за да види трупа на лъва; и ето рой пчели в лъвовия труп, и мед.

⁹ И взе от него в ръцете си, па вървеше и ядеше, и като застигна баща си и майка си даде и на тях, та ядоха; но не им каза, че беше взел меда от лъвовия труп.

¹⁰ И баща му слезе при жената; и там Самсон направи угощение, защото така правеха момците.

¹¹ И като го видяха филистимците доведоха тридесет другари, за да бъдат с него.

¹² И рече им Самсон: Сега ще ви предложа една гатанка. Ако можете да ми я отгатнете през седемте дена на угощението, и да я намерите, тогава аз ще ви дам тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна;

¹³ но ако не можете да ми я отгатнете, тогава вие ще ми дадете тридесет ленени ризи и тридесет дрехи за премяна. И те му казаха: Предложи гатанката си, за да я чуем.

¹⁴ И той им рече: - От ядящия излезе ястие, И от силния излезе сладост. А до третия ден те не можах да отгатнат гатанката.

¹⁵ Тогава на седмия ден казаха на Самсоновата жена: Предумай мъжа си да ни каже гатанката, за да не би да изгорим тебе и бащиния ти дом с огън. За това ли ни поканихте, да ни оберете? не е ли така?

¹⁶ И тъй, жената на Самсона заплака пред него, като каза: Ти само ме мразиш, и не ме обичаш; предложил си гатанка на ония, които са от людете, ми, а на мене не си я казал. А той ѝ рече: Ето, нито на баща си и на майка си не съм я казал, та на тебе ли ще я кажа?

¹⁷ Но тя плачеше пред него през седемте дена, в които ставаше угощението им; а на седмия ден ѝ я откри, защото му бе много досадила; и тя каза гатанката на мъжете от людете си.

¹⁸ Тогава на седмия ден, преди да зайде слънцето, градските мъже му рекоха: - Що е

по-сладко от мед? И що е по-яко от лъв? А той им рече: Ако не бяхте орали с моята юница, не бихте отгатнали гатанката ми.

¹⁹ И Господният Дух дойде със сила на него; и той слезе в Аскалон та изби тридесет мъже от тях, и като взе облеклата им, даде премените на ония, които отгатнаха гатанката. И гневът му пламна, и отиде в бащиния си дом.

²⁰ А Самсоновата жена се омъжи за другаря му, който му беше приятел.

ГЛАВА 15

И след известно време, когато се жънеше пшеницата, Самсон посети жена си с едно яре и рече: Ще вляза при жена си в спалнята. Но баща ѝ не го остави да влезе.

² И баща ѝ каза: Наистина аз си рекох, че ти съвсем си я намразил; затова я дадох на другаря ти. По-малката ѝ сестра не е ли по-хубава от нея? Вземи нея, моля, вместо другата.

³ А Самсон им каза: Този път ще бъда невинен спрямо филистимците като им сторя и аз зло.

⁴ И тъй, Самсон отиде та хвана триста лисици, и, като взе главни, обърна опашка към опашка, и тури по една главня в средата между двете опашки.

⁵ И като запали главните, пусна лисиците по сеитбите на филистимците и изгори копните и непожънатите класове, тоже и маслините.

⁶ Тогава филистимците рекоха: Кой стори това? И думаха: Самсон зетът на тамнатеца, за гдето този взе жена му та я даде на другаря му. Затова, филистимците дойдоха та изгориха нея и баща ѝ с огън.

⁷ А Самсон им каза: Щом правите така, аз ще си отмъстя на вас, и само тогава ще престана.

⁸ И порази ги с голямо клане на дълж и на шир; {Еврейски: в пищял и в бедро.} тогава слезе та седна в разцепа на скалата Итам.

⁹ Тогава филистимците възлязоха та разположиха стан в Юда и се разпростряха в Лехий.

¹⁰ И юдейците им рекоха: Защо сте дошли против нас? И те казаха: Дойдохме да вържем Самсона, за да му направим както направи и той на нас.

¹¹ Затова, три хиляди мъже от Юда слязоха в разцепа на скалата Итам, та рекоха на Самсона: Не знаеш ли, че филистимците ни станаха господари? Що е, прочее, това, което ти си ни сторил? А той им рече: Както ми сториха те, така им сторих и аз.

¹² А те му рекоха: Ние сме слезли да те вържем, за да те предадем в ръката на филистимците. И Самсон им каза: Закълнете ми се, че вие няма сами да ме нападнете.

¹³ А те приказваха с него и рекоха: Не, само ще те вържем и ще те предадем в ръката им; но да те убием, това никак няма да направим. И тъй, вързаха го с две нови въжета и го изведоха от скалата.

¹⁴ Когато дойде в Лехий, филистимците го посрещнаха с възкликание. А Господният Дух дойде със сила на него; и въжетата, които бяха на мишците му, станаха като лен прегорен с огън, и връзките му като че ли се разтопиха от ръцете му.

¹⁵ И като намери оселова челюст още прясна, простря ръката си та я взе и уби с нея хиляда мъже.

¹⁶ Тогава рече Самсон: - С оселова челюст купове, купове, С оселова челюст убих хиляда мъже.

- ¹⁷ И като престана да говори, хвърли челюстта от ръката си, от което се нарече онова място Рамат-лехий. {Т.е., Хвърлянето, или Хълма на челюстта.}
- ¹⁸ А подире той ожадня премного; и извика към Господа, казвайки: Ти даде чрез ръката на слугата Си това голямо избавление; а сега да умра ли от жажда и да падна в ръката на необрязаните?
- ¹⁹ Но Бог разцепи трапа, който е в Лехий, и вода излезе из него; и като пи, духът му се съвзе, и той се съживи; затова, нарече мястото, което е в Лехий, Енагоре {Т.е., Извора на викащия.}, както се нарича и до днес.
- ²⁰ И той съди Израила във времето на филистимското господаруване двадесет години.

ГЛАВА 16

- С**лед това, Самсон отиде в Газа, гдето видя една блудница, и влезе при нея.
- ² И каза се на газяните: Самсон дойде тук. А те го обиколиха и цяла нощ седяха в засада за него при градската порта; и таеха се цяла нощ, като казваха: Преди да съмне утре ще го убием.
- ³ А Самсон спа до среднощ; и, като стана в полунощ, хвана вратите на градската порта и двата стълба, та ги изкърти заедно с лоста, тури ги на рамената си, и изнесе ги на върха на хълма, който е срещу Хеврон.
- ⁴ След това, той залюби една жена в долината Сорик на име Далила.
- ⁵ И филистимските началници, като дойдоха при нея, рекоха ѝ: Предумай го и виж в що се състои голямата му сила, и как можем му надви та да го вържем, за да го оскърбим; а ние ще ти дадем всеки по хиляда и сто сребърника.
- ⁶ Далила, прочее, каза на Самсона: Яви ми, моля, в що се състои голямата ти сила, и с какво трябва да те вържат, за да те оскърбят.
- ⁷ И рече ѝ Самсон: Ако ме вържат със седем пресни тетиви, още не изсъхнали, тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек.
- ⁸ Тогава филистимските началници ѝ донесоха седем пресни тетиви, още не изсъхнали; и тя го върза с тях.
- ⁹ (А в спалнята ѝ имаше засада). И тя му рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! А той скъса тетивите, както би се скъсала връв от кълчища, когато се допре {Еврейски: когато помирише.} до огъня. И силата му не се узна.
- ¹⁰ После Далила каза на Самсона: Ето, ти си ме подиграл и си ме излъгал; кажи ми сега, моля, с какво трябва да те вържат.
- ¹¹ А той ѝ рече: Ако ме вържат яко с нови въжета, още не употребявани, тогава ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек.
- ¹² Далила, прочее, взе нови въжета та го върза с тях, и рече му: Филистимците върх тебе, Самсоне! (А засадата седеше в спалнята). А той ги скъса от мишците си като нишка.
- ¹³ Тогава Далила рече на Самсона: До сега си ме подигравал и си ме лъгал; кажи ми с какво трябва да те вържат. А той ѝ рече: Ако втъчеш седемте плитки на главата ми в тъкането.
- ¹⁴ И тя ги втъка и завря колчето; тогава му рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! А той се събуди от съня си, и изтръгна колчето на стана с тъкането.
- ¹⁵ Тогава тя му рече: Как можеш да казваш: Обичам те, като сърцето ти не е с мене?

Ето, тия три пъти ти ме излъга и не ми яви в що се състои голямата ти сила.

16 И понеже му досаждаше всеки ден с думите си, и толкоз настояваше пред него, щото душата му се притесни до смърт,

17 той ѝ откри всичкото си сърце като ѝ рече: Бръснач не е минавал през главата ми, защото аз съм Назирей Богу още от утробата на майка си; ако се обръсна, тогава силата ми ще се оттегли от мене, та ще стана безсилен, и ще бъда като всеки друг човек.

18 А като видя Далила че ѝ откри цялото си сърце, прати да повикат филистимските началници, като каза: Дойдете и тоя път, защото той ми откри цялото си сърце. Тогава филистимските началници дойдоха при нея, та донесоха и парите в ръцете си.

19 И тя го приспа на коленете си, па повика човек та обръсна седемте плитки на главата му; и тя започна да го оскърбява. И силата му се оттегли от него.

20 Тогава тя рече: Филистимците върх тебе, Самсоне! И той се събуди от съня си и си каза: Ще изляза както друг път и ще се отърся. Но той не знаеше, че Господ беше се оттеглил от него.

21 И тъй, филистимците го хванаха и избодоха очите му, и като го отведоха в Газа, вързаха го с медни окови; и той мелеше в тъмницата.

22 Но космите на главата му почнаха пак да растат след като бе обръснат.

23 И филистимските началници се събраха, за да принесат голяма жертва на бога си Дагона и да се развеселят, защото си рекоха: Нашият бог предаде в ръката ни неприятеля ни Самсона.

24 И когато го видяха людете, хвалеха бога си, казвайки: Нашият бог предаде в ръката ни неприятеля ни, разорителя на земята ни, който е убил множество от нас.

25 И когато се развеселиха сърцата им, рекоха: Повикайте Самсона, за да му се подиграваме {Еврейски: Да стане за подигравка.}. И тъй, повикаха Самсона из тъмницата, та стана за подигравка пред тях; след което го поставиха между стълбовете на къщата.

26 Тогава Самсон каза на момченцето, което го държеше за ръката: Остави ме да напипам стълбовете, на които се крепи къщата, за да се подпра на тях.

27 А къщата беше пълна с мъже и жени; там бяха и всичките филистимски началници, и на покрива около три хиляди мъже и жени, които гледаха Самсона, като беше станал за подигравка.

28 Тогава Самсон извика към Господа, казвайки: Господи Иеова, помни ме, моля; и подкрепи ме, моля, само тоя път, Боже, за да отмъстя поне еднъж на филистимците за двете си очи.

29 И Самсон прегърна двата средни стълба, на които се крепеше къщата, и опря се на тях, на единия с дясната си ръка, и на другия с лявата.

30 И рече Самсон: Нека умра с филистимците. И наведе се с всичката си сила; и къщата падна върху началниците и върху всичките люде, които бяха в нея. Така, умрелите, които той уби при смъртта си, бяха повече от ония, които бе убил през живота си.

31 Тогава братята му и целият му бащин дом слязоха и като го взеха, занесоха го та го погребяха в гроба на баща му Маноя, между Сарая и Естаол. И той съди Израиля двадесет години.

Имаше един човек от Ефремовата хълмиста земя на име Михей.

² Той каза на майка си: Хилядата и сто сребърника, които ти бяха отнети, за които ти и прокълна, още изговори клетвата като слушах аз, - ето, среброто е у мене; аз го взех. А майка му рече: Благословен да е моят син от Господа.

³ И като върна хилядата и сто сребърника на майка си, майка му каза: Действително бях посветила от ръката си среброто Господу за сина ми, за да направи изваян идол и леян кумир; и тъй, сега ще го върна на тебе.

⁴ Но той върна среброто на майка си; затова майка му взе двеста сребърника и даде ги на златаря, който направи от тях изваян идол и леян кумир; и те бяха поставени в дома на Михея.

⁵ И тоя човек Михей, като имаше капище за богове, направи ефод и домашни идоли, и посвети един от синовете си, който му стана свещеник.

⁶ В ония дни нямаше цар в Израиля; всеки правеше каквото му се виждаше угодно.

⁷ И имаше един момък от Витлеем Юдов, град на Юдовите семейства, който беше левитин, и е бил там пришелец.

⁸ Тоя човек замина от града, от Витлеем Юдов, за да пришелствува, гдето намери място, и като пътуваше, дойде до Михеевата къща в Ефремовата хълмиста земя.

⁹ И Михей му каза: От где идеш? А той му рече: Аз съм левитин, от Витлеем Юдов, и отивам да пришелствувам, гдето намеря място.

¹⁰ И Михей му каза: Седи у мене и стани ми отец и свещеник; и аз ще ти давам по десет сребърника на годината, една премяна дрехи и храната ти. И тъй, левитинът влезе у него.

¹¹ И левитинът беше благодарен да седи у човека, и тоя момък му стана като един от синовете му.

¹² И Михей посвети левитина и момъкът му стана свещеник; и остана в Михеевата къща.

¹³ Тогава каза Михей: сега зная, че Господ ще ми стори добро, защото имам левитин за свещеник.

ГЛАВА 18

Вонова време нямаше цар в Израиля; и в ония дни Дановото племе си търсеше притежание, гдето да се засели, защото до оня ден не беше им се паднало наследство между Израилевите племена.

² И данците изпратиха от рода си петима мъже от цялото си число, храбри мъже, от Сарая и от Естаол, за да съгледат земята и да я изследват, като им казаха: Идете, изследвайте земята. И те дойдоха до Михеевата къща, в Ефремовата хълмиста земя и там пренощуваха,

³ защото, като се приближиха до Михеевата къща, познаха гласа на младия левитин и свърнаха там та му казаха: Кой те доведе тук? и що правиш на това място? и какво ти се пада тук?

⁴ А той им рече: Така и така ми направи Михей, и пазари ме, та му станах свещеник.

⁵ И те му рекоха: Молим, допитай се до Бога, за да узнаем дали ще бъде благополучно пътешествието, по което отиваме.

⁶ А свещеникът им каза: Идете с мир; пътешествието, по което отивате, е пред Господа.

- ⁷ Тогава петимата мъже тръгнаха; и като дойдоха в Лаис, видяха, че хората в него живеяха безгрижно, както сидонците, спокойно и без страх, защото нямаше в земята властелин, който да ги притеснява в нещо; и те бяха далеч от сидонците, и нямаша сношение с никого.
- ⁸ Те, прочее, се върнаха при братята си в Сарая и Естаол; и братята им рекоха: Какво ще кажете вие?
- ⁹ А те рекоха: Станете, нека отидем против тях; защото видяхме земята, и, ето, много е добра. Вие още седите ли? Не се обленявайте да идете и влезете, за да завладеете земята.
- ¹⁰ Като отидете ще намерите хора, които живеят безгрижно и на обширна земя, (защото Бог я даде в ръката ни), земя, в която няма оскъдност от нищо, каквото има на света.
- ¹¹ И тъй, потеглиха от там, от Дановия род, от Сарая и от Естаол, шестстотин мъже препасани с войнишки оръжия.
- ¹² И отивайки, те разположиха стан у Кириатиарим в Юда; за това нарекоха онова място Маханедан {Т.е., Данов стан.}, както се казва и до днес; ето то се намира зад Кириатиарим.
- ¹³ И от там преминаха в Ефремовата хълмиста земя та дойдоха до Михеевата къща.
- ¹⁴ Тогава петимата мъже, които бяха ходили да съгледат местността Лаис, проговориха, казвайки на братята си: Знаете ли, че в тия къщи има ефод и домашни идоли, изваян идол и леян кумир? Сега, прочее, размислете, какво трябва да направите.
- ¹⁵ И така, те се отбиха там, та отидоха в къщата на младия левитин (ще каже, в Михеевата къща) и го поздравиха.
- ¹⁶ И шестте стотин мъже, които бяха от данците, застанаха, препасани с войнишките си оръжия, във входа на вратата.
- ¹⁷ Тогава петимата мъже, които бяха отишли да съгледат земята, отидоха, влязоха там, та взеха изваяния идол, ефода, домашните идоли, и леяния кумир; а свещеникът стоеше във входа на вратата с шестте стотин мъже, които бяха препасани с войнишки оръжия.
- ¹⁸ И когато влязоха те в Михеевата къща и изнесоха изваяния идол, ефода, домашните идоли и леяния кумир, свещеникът им рече: Що правите вие?
- ¹⁹ А те му рекоха: Мълчи! тури ръката си на устата си, та дойди с нас и бъди ни отец и свещеник. По-добре ли ти е да бъдеш свещеник на дома на един човек, или да бъдеш свещеник на едно племе и на един род в Израиля?
- ²⁰ На това свещеникът сърдечно се зарадва, и, като взе ефода, домашните идоли, и изваяния идол, отиваше си сред хората.
- ²¹ И те се обърнаха та потеглиха, като туриха пред себе си децата и добитъка и поскъпите си вещи.
- ²² Когато те се бяха отдалечили от Михеевата къща, хората от къщите съседни с Михеевата къща, се събраха и застигнаха данците.
- ²³ И като извикаха на данците, тия обърнаха лицата си та рекоха на Михея: Що ти е та си събрал при себе си такова множество?
- ²⁴ А той каза: Взехте ми боговете, които си направих, и свещеника, и тръгнахте; и що повече ми остава? Как, прочее, ми казвате: Що ти е?
- ²⁵ А данците му рекоха: Да се не чуе гласът ти между нас, да не би да ви нападнат разгневени мъже, та изгубиш живота си и живота на домашните си.

- ²⁶ И данците вървяха по пътя си; а Михей, като видя, че те са по-силни от него, върна се та дойде у дома си.
- ²⁷ Те, прочее, взеха това, що беше направил Михей, и свещеника когото имаше, та дойдоха в Лаис, при люде спокойни и живеещи без страх; и поразиха ги с острото на ножа и изгориха града с огън.
- ²⁸ И нямаше кой да го избави, защото беше далеч от Сидон, и те нямаха сношения с никого. Градът бе в долината до Вет-реов; и те го съградиха изново и се заселиха в него.
- ²⁹ И нарекоха града Дан, по името на баща си Дан, който се е родил на Израиля; а по-напред името на града беше Лаис.
- ³⁰ Тогава данците си поставиха изваяния идол; а Иоанатан, син на Гирсона, син на Моисея, - той и потомците му бяха свещеници на Дановото племе до времето, когато земята {Т.е., като представена от Божия ковчег.} се плени.
- ³¹ Така те си поставиха изваяния идол, който Михей бе направил, и който оставаше там през цялото време, когато Божият дом беше в Сило.

ГЛАВА 19

В ония дни, когато нямаше цар в Израиля, имаше един левитин, който живееше на отвъдната страна на Ефремовата хълмиста земя, и който си беше взел наложница от Витлеем Юдов.

² Но наложницата му блудствува против него, и отиде си от него в бащината си къща във Витлеем Юдов, гдето остана около четири месеца.

³ И мъжът ѝ стана, та отиде подир нея, за да ѝ говори любезно и да я върне, като водеше със себе си слугата си и два осела. И тя го въведе в бащината си къща; и когато го видя бащата на младата, посрещна го с радост.

⁴ И тъст му, бащата на младата, го задържа, та преседя с него три дена; и ядоха и пиеха и пренощуваха там.

⁵ На четвъртия ден, като станаха рано, той се дигна да си иде; но бащата на младата рече на зетя си: Подкрепи сърцето си с малко хляб и после ще си отидеш.

⁶ И така, седнаха та ядоха и пиха двамата заедно; после бащата на младата рече на мъжа: Склони, моля, да пренощуваш, и нека се развесели сърцето ти.

⁷ Обаче, човекът се дигна да си иде; но понеже тъст му настояваше пред него, той пак пренощува там.

⁸ А на петия ден стана рано да си иде; но бащата на младата рече: Подкрепи, моля, сърцето си. И останаха догдето преваля денят, като ядоха двамата.

⁹ Сетне, когато човекът стана да си отиде - той и наложницата му и слугата му, рече тъст му, бащата на младата: Ето, сега денят преваля към вечер; пренощувайте, моля. Ето, денят е на свършване; пренощувай тук и нека се развесели сърцето ти; а утре тръгнете рано на път, за да отидеш у дома си.

¹⁰ Но човекът не склони да пренощува, а като стана, тръгна и дойде срещу Евус (който е Ерусалим), като водеше със себе си два оседлани осела; и наложницата му беше с него.

¹¹ Когато се приближиха до Евус, денят беше много преминал; и слугата рече на господаря си: Дойди, моля, нека се отбием в тоя град на евусите, за да пренощуваме в него.

¹² Но господарят му рече: Няма да се отбием в град на чужденци, гдето не се

намират от израилтяните, но ще заминем за Гавая.

13 Рече още на слугата си: Дойди, нека се приближим до едно от тия места, и ще пренощуваме в Гавая или в Рама.

14 И тъй, те заминаха та вървяха; а зайде им слънцето близо при Гавая, която принадлежи на Вениамина.

15 И там се отбиха, за да влязат да пренощуват в Гавая; и когато влезе, седна край градската улица, защото никой не ги прибираще в къщата си, за да пренощуват.

16 И, ето, един старец идеше вечерта от работата си на полето; и тоя човек беше от хълмистата земя на Ефрема и пришелствуваше в Гавая, а местните човеци бяха вениаминци.

17 И като подигна очи и видя пътника на градската улица, старецът му каза: Къде отиваш? и от где идеш?

18 А той му рече: Ние заминаваме от Витлеем Юдов към отвъдната страна на хълмистата земя на Ефрема, отдето съм аз. Ходих до Витлеем Юдов, и сега отивам за Господния дом; а никой не ме прибира в къщата си.

19 А пък ние си имаме плява и храна за ослите си, също и хляб и вино за мене и за слугинята ти и за момчето, което е със слугите ти; нямаме нужда от нищо.

20 И старецът рече: Бъди спокоен; обаче, всичките ти нужди нека понеса аз; само да не пренощуваш на улицата.

21 И така, той го въведе в къщата си, и даде зоб на ослите; а те си умиха нозете и ядоха и пиха.

22 Като веселяха сърцата си, ето, едни градски мъже, развратници, обиколиха къщата, блъскаха на вратата, и говореха на стареца домакин, казвайки: Изведи човека, който влезе в къщата ти, за да го познаем.

23 А човекът, то ест, домакинът, излезе при тях та им каза: Не, братя мои! моля, недейте прави това зло; тъй като тоя човек е мой гост, {Еврейски: е възлязъл в къщата ми.} недейте струва това безумие.

24 Ето дъщеря ми, девица, и неговата наложница; тях ще изведе въвън сега; опозорете ги, и сторете им каквото ви е угодно; но на тоя човек да не сторите едно такова безумно дело.

25 Но мъжете не искаха да го послушат; за това, човекът взе наложницата му та им я изведе въвън; и те я познаха и обезчестяваха я цялата нощ дори до утринта, а като се зазори пуснаха я.

26 И тъй призори жената дойде и падна при вратата на къщата на човека, гдето беше господарят ѝ, и там лежа до съмване.

27 И на утринта господарят ѝ стана та отвори вратата на къщата и излизаше, за да си отиде по пътя, и ето наложницата му паднала при вратата на къщата, и ръцете ѝ на прага.

28 И рече ѝ: Стани да си отидем. Но нямаше отговор. Тогава човекът я дигна на осела, и стана та отиде на мястото си.

29 И като дойде в дома си, взе нож, хвана наложницата си, и я разсече член по член {Еврейски: според костите ѝ.} на дванадесет части, и прати ги въвън всичките предели на Израиля.

30 И всички, които видяха това, думаха: Не е ставало, нито се е виждало такова нещо от деня, когато израилтяните излязоха из Египетската земя, до днес; размислете, прочее, затова, съветвайте се, и изказвайте се.

ГЛАВА 20

Тогава всичките израилтяни излязоха, и цялото общество, от Дан до Вирсавее, заедно с Галаадската земя, се събра като един човек пред Господа в Масфа.

² И людете от всичките краища, всичките Израилеви племена, четиристотин хиляди мъже пешаци, които теглеха меч, се представиха в събранието на Божите люде.

³ И вениаминците чува, че израилтяните отишли в Масфа. И израилтяните казаха: Разправете ни как стана това зло.

⁴ И левитинът, мъжът на убитата жена, в отговор рече: Дойдох в Гавая Вениаминова, аз и наложницата ми, за да пренощуваме.

⁵ А гавайските мъже се подигнаха против мене, и през нощта обиколиха къщата в която бях; мене искаха да убият, а наложницата ми изнасилваха, та умря.

⁶ Затова взех наложницата си та я разсякох и я изпратих по всичките предели на Израилевото наследство; защото те извършиха разврат и безумие в Израиля.

⁷ Гледайте, вие израилтяните, всинца вие, съветвайте се тук помежду си, и дайте мнението си.

⁸ Тогава всичките люде станаха като един човек и казаха: Никой от нас няма да отиде в шатъра си, нито ще се върне някой от нас в къщата си,

⁹ но ето сега какво ще направим на Гавая, ще отидем против нея по жребие;

¹⁰ и ще вземем по десет мъжа на сто от всичките Израилеви племена, и по сто на хиляда, и по хиляда на десет хиляди, които да донесат храна на людете, та, като стигнат в Гавая Вениаминова, да им сторят според всичкото безумие, което те извършиха в Израиля.

¹¹ И тъй, събраха се против града всичките Израилеви мъже, обединени като един човек.

¹² Тогава Израилевите племена пратиха мъже по цялото Вениаминово племе да казват: Какво е това нечестие, което се е извършило помежду ви?

¹³ Сега, прочее, предайте човеците, ония развратници, които са в Гавая, за да ги избием, и да отмахнем това зло от Израиля. Но Вениамин отказа да послуша гласа на братята си израилтяните;

¹⁴ и вениаминците се събраха от градовете си на Гавая, за да излязат на бой против израилтяните.

¹⁵ И в оня ден вениаминците, излезли от градовете, като се преброиха, бяха двадесет и шест хиляди мъже, които теглеха меч, освен жителите на Гавая, които се преброиха седемстотин отборни мъже.

¹⁶ Между всички тия люде имаше седемстотин отборни мъже леваци, които всички можеха с прашка да хвърлят камъни на косъм и всеки път да улучат.

¹⁷ А без Вениамина, Израилевите мъже, като се преброиха, бяха четиристотин хиляди мъже, които теглеха меч; всички тия бяха военни мъже.

¹⁸ Тогава израилтяните станаха, възлязоха във Ветил, та се допитаха до Бога, казвайки: Кой от нас да възлезе пръв против вениаминците? А Господ каза: Юда да излезе пръв.

¹⁹ И тъй, на утринта израилтяните станаха та разположиха стан против Гавая.

²⁰ И Израилевите мъже излязоха на бой против Вениамина; и опълчиха се Израилевите мъже на бой против тях в Гавая.

²¹ А вениаминците излязоха из Гавая, та в оня ден повалиха на земята двадесет и две хиляди мъже от Израиля.

22 Но хората, Израилевите мъже, се ободриха и опълчиха се пак на бой, на мястото, где то бяха се опълчили първия ден.

23 Защото израилтяните бяха възлезли и плакали пред Господа до вечерта, и бяха се допитали до Господа, казвайки: Да възлезем ли пак на бой против потомците на брата ни Вениамина? И Господ беше казал: Възлезте против него.

24 И така, на втория ден израилтяните се приближиха при вениаминците.

25 А на втория ден Вениамин излезе из Гавая против тях та повали на земята още осемнадесет хиляди мъже от израилтяните; всички тия теглеха меч.

26 Тогава всичките израилтяни и всичките люде влязоха та дойдоха във Ветил и плакаха, и седнаха там пред Господа, и постиха в оня ден до вечерта; и принесоха всеизгаряния и примирителни жертви пред Господа.

27 После израилтяните се допитаха до Господа, (защото през ония дни ковчегът на Божия завет беше там,

28 и Финеес, син на Елеазара, Аароновият син, служеше пред него през ония дни), и запитаха: Да възлезем ли пак на бой против потомците на брата ни Вениамина? или да престанем? И Господ каза: Възлезте, защото утре ще ги предам в ръката ви.

29 Тогава Израил постави засада около Гавая.

30 И на третия ден израилтяните излязоха против вениаминците, та се опълчиха против Гавая както в предишните дни.

31 А вениаминците излязоха против хората, отвлякоха се от града, и почнаха както в предишните дни да поразяват хората по пътищата, (от които единият отива към Ветил, а другият към Гавая), и убиха в полето около тридесет мъже от Израила.

32 Затова вениаминците си казаха: Те падат пред нас както по-напред. А израилтяните рекоха: Да побегнем и да ги отвлечем от града към пътищата.

33 Тогава всичките Израилеви мъже станаха от мястото си, та се опълчиха във Ваал-тамар, и засадата на Израила изкочи от мястото си, от Гавайската ливада.

34 И дойдоха против Гавая десет хиляди отборни мъже от целия Израил, и битката ставаше ожесточена; но вениаминците не знаеха, че бедата ги застигаше.

35 Защото Господ порази Вениамина пред Израила; и в оня ден израилтяните погубиха от вениаминците двадесет и пет хиляди и сто мъже; те всички теглеха меч.

36 И вениаминците видяха, че бяха поразени. Защото израилевите мъже отстъпиха пред вениаминците, като разчитаха на засадата, която бяха поставили против Гавая.

37 Тогава засадата побърза та се спусна върху Гавая; и засадата дебнеше напред, и поразиха целия град с острието на ножа.

38 А Израилевите мъже бяха определили знак с ония, които бяха в засадата, да направят да се издигне от града голям стълб дим.

39 И когато израилтяните отстъпиха в битката, Вениамин почна да поразява, и уби от израилтяните около тридесет мъже, защото си рекоха: Наистина те падат пред нас както при първата битка.

40 Но когато облакът почна да се издига от града в димен стълб, вениаминците погледнаха назад, и, ето, целият град се издигаше в дим към небето.

41 Тогава се повърнаха Израилевите мъже; и Вениаминовите мъже се смутиха, защото видяха, че бедата ги постигна.

42 Затова обърнаха се пред Израилевите мъже към пътя за пустинята; но битката ги притисна; и те погубваха всред градовете ония които излизаха из тях.

43 Заобиколиха вениаминците, гониха ги, и тъпкаха ги лесно до срещу Гавая към

изгрева на слънцето.

⁴⁴ И паднаха от Вениамина осемнадесет хиляди мъже, - всички храбри мъже.

⁴⁵ Прочее, те се обърнаха та побягнаха към пустинята в канарата Римон; а израилтяните набраха от тях пабирък по пътищата, пет хиляди мъже, после ги гониха до Гидом и там убиха от тях две хиляди мъже.

⁴⁶ Така, всичките, които паднаха в оня ден от Вениамина, бяха двадесет и пет хиляди мъже, които теглеха меч, - всички храбри мъже.

⁴⁷ А шестстотин мъже се обърнаха та побягнаха към пустинята в канарата Римон; и седяха в канарата Римон четири месеца.

⁴⁸ А Израилевите мъже се обърнаха върху вениаминците, та ги поразиха с остроото на ножа, както градски човек, така и добитък, и всичко що се намиреше; и предадоха на огън всичките градове, които намираха.

ГЛАВА 21

А Израилевите мъже бяха се заклели в Масфа, казвайки: Ни един от нас да не даде дъщеря си на вениаминец за жена.

² И людете дойдоха във Ветил та седяха там до вечерта пред Бога, и те с висок глас плакаха горко.

³ И рекоха: Защо, Господи Израилеви Бог, стана това в Израиля, та липса днес едно племе от Израиля?

⁴ И на утрешния ден, людете станаха рано та издигнаха там олтар, и принесоха всеизгаряния и примирителни жертви.

⁵ Тогава израилтяните казаха: Кой измежду всичките Израилеви племена не възлезе на събранието при Господа? Защото бяха направили голяма клетва относно онзи, който не би дошъл при Господа в Масфа, като бяха рекли: Непременно да се умъртви.

⁶ И израилтяните се разкаяха за брата си Вениамина, казвайки: Днес се отсече едно племе от Израиля.

⁷ Какво да сторим за оцелелите от тях, за да имат жени, тъй като се заклехме в Господа да им не дадем жени от дъщерите си?

⁸ Затова казаха: Кой измежду Израилевите племена не възлезе в Масфа при Господа? И, ето, от Явис галаадски не беше дошъл никой на събранието в стана.

⁹ Защото, като се преброиха людете, ето, нямаше там ни един от жителите на Явис галаадски.

¹⁰ За това, обществото прати там дванадесет хиляди от най-храбрите мъже и казаха им със заповед: Идете, поразете жителите на Явис галаадски с остроото на ножа, с жените и децата.

¹¹ И ето какво да направите: погубете съвсем всеки от мъжки пол, и всяка жена, която е лежала с мъж.

¹² А между жителите на Явис галаадски намериха четиристотин млади девизи, които не бяха познали мъж, като не бяха лежали с мъж; и доведоха ги в стана у Сило, което е в Ханаанската земя.

¹³ Тогава цялото общество прати да говорят на вениаминците, които бяха в канарата Римон, и да им прогласят мир.

¹⁴ И тъй, вениаминците незабавно се върнаха; и те им дадоха за жени ония, които

бяха оставили живи от Явис галаадските жени; но пак не им стигнаха.

15 И людете се смилиха за Вениамина, защото Господ беше направил пролом между Израилевите племена.

16 Тогава старейшините на обществото казаха: Що да сторим за оцелелите, за да имат жени, тъй като жените са изтребени от Вениамина?

17 И рекоха: Наследство е потребно за оцелелите от Вениамина, за да не изчезне едно племе от Израеля;

18 а пак ние не можем да им дадем жени от дъщерите си, защото израилтяните се заклеха, казвайки: Проклет, който даде жена на Вениамина.

19 Тогава рекоха: Ето, всяка година става празник Господу в Сило, което е на север от Ветил на изток от пътя, който отива от Ветил в Сихем, и на юг от Левона.

20 И така, заповядаха на вениаминците, казвайки: Идете, крийте се в лозята;

21 и гледайте, и, ето, ако силоенските дъщери излязат да играят хоро, тогава излезте из лозята та си грабнете всеки за себе си жена от силоенските дъщери, па си идете във Вениаминовата земя.

22 И когато бащите им или братята им, дойдат при нас, за да се оплачат, ние ще им речем: Бъдете благосклонни към тях заради нас, понеже в битката ние не задържахме жена за всекиго; а сега вие не сте им ги дали, та да сте виновни.

23 И вениаминците сториха така, и според числото си взеха жени от играещите хоро; после си тръгнаха и се върнаха в наследството си, и съградиха изново градовете и живееха в тях.

24 Тогава израилтяните тръгнаха от там, всеки за в племето си и в рода си, и излязоха от там всеки за в наследството си.

25 В ония дни нямаше цар в Израеля; всеки правеше каквото му се виждаше угодно.

For other languages please go to www.wordproject.org